

Ismét a turisztikáról

Mint azt a kedves olvasó tudja, 1996-ban Turisztikai és Sport Egyesület alakult Pogányban. Azóta eltelt közel 10 esztendőben végzett tevékenysége nem hagyott mély nyomot az emberek emlékezetében.

Az Egyesület most felébredt csipkerózsika álmából, és két új taggal bővülve – Dragovác Ágnes postamester és Pallér Sándor idegenforgalmi szakember – a biztosíték arra, hogy felismerve az ebben rejlő lehetőségeket, mindannyiunk örömeire és hasznára legyen. A falu sok értékkel rendelkezik, amit át kell adni az ideérkező vendégeknek.

Tehát szálláshelyekre van szükség!

Ha valaki hajlékunkat megtszíteli, megkérdezik, mit nyújthat számára Pogány? A választ bátran kell megfogalmazni, hiszen van lehetőség horgászásra, lovaglásra, bár 10 év alatt tizedére csökkent a lóállomány (fedeles lovarda is épül. sic.), a falumúzeum is őrzi a régmúlt emlékeit, és hamarosan működő repülőtérünk is lesz. A népművészeti hagyományokat őrző táncsoport és énekkar is több lehetőséghez juthat, de a folyamatos támogatást igénylő sportszerető emberek – beleértve a helyi futball csapatot is – előnyökhöz jutnak.

A falu elhelyezkedése kiváló lehetőséget nyújt a vendég számára, bekapcsolódva a Villányi Borútba, amely során a "Magyar Mediterrán" kiváló bársonyos vörösboraival ismerkedhet meg. Karnyújtásnyira van a pogányi szőlőhegy is, tüzés fehérborai-val. Elérhető közelségben van Harkány, a wellness turizmus régiós központja, Siklós a várral, ahol a magyar nemzet hőstetteit őröklítik meg, és utoljára de nem utolsósorban Pécs több ezer éves szellemi múlttal, világörökséggel és a várhatóan kulturális főváros címmel.

Itt van az idő, Tisztelt Polgárok! Kérem, csatlakozzanak az Egyesülethez! Tárják fel azokat a lehetőségeket, amelyek idevonzzák az ismeretlent, és a tevékenység még szerény jövedelmet is biztosít. Új tagjaink hamarosan felkeresik Önöket, ugyanakkor szívesen várjuk jelentkezésüket. Az Egyesület munkáját az Önkormányzat is támogatja, amellyel együttműködve megteremthetjük a falusi jólétet, amely alapja egy közösség összetartásának és fennmaradásának.

Séllyei András

POGÁNY - MUDAU 2:3

Május 19-én németországi vendége volt a Pogányi Sportegyesületnek. Egy Heidelberg melletti település ifjúsági csapata túra-

zott hazánkban. A csapatnak már 15 éves kapcsolata van Péccsel és Rugási Endrével. Pogányi szereplésük is az ő személyének köszönhető. A 31 fős társaságot a mérkőzés után az önkormányzat látta vendégül. Az éjszakába nyúló összejövétel remekül sikerült. Elmondásuk szerint ittléttük alatt Pogányban érezték magukat legjobban. Köszönetüket ajándékokkal is kifejezésre juttatták. Nagy örömrükre szolgált, hogy Pogányban felnőttek és fiatalok is szép számmal beszélnek a német nyelvet. Örömrük és köszönetük kifejezése mellett történt még egy nagyon fontos dolog. Ificsapatunkat meghívták a mudau sportfesztiválra. A 25 fős csapatot július 1-től 5-ig teljes ellátásban részesítene és két mérkőzést kellene játszani. Egyik ellenfél a mudau ificsapat lenne, a másik a tartományi válogatott. Nekünk csak a ki- és hazautazást kellene biztosítani, ami sajnos a jelenleg rendelkezésre álló információk szerint így is elég sok pénzbe kerül. Ezt a költséget a szülők hozzájárulásával és az önkormányzat támogatásával azonban elő lehet teremteni. Úgy gondolom, hogy ilyen lehetőség ritkán adódik, ezért élni kell vele. Az utazás szervezése napokon belül megkezdődik az érintettek bevonásával.

Birkenstock Zoltán

Megyei I. osztály

Tisztelt futbalszerető Pogányiak!

Két futballcsapat van ebben az országban, akiért feltétel nélkül szorítottok. Az egyik a Debrecen, a másik a Pogány. Kicsit talán meredek a párhuzam, de mindjárt megmagyarázom.

Született debreceniként a Loki iránti szeretetet nem kell magyarázni. Ott tanultam meg a játék alapjait, futballoztam a Loki serdülőben, örök élmény marad. Nagyon boldog vagyok, hogy végre bajnokok lettek, megérdemelték. Négy éve, mióta Pogányban élek, valahogy az elején a futballcsapat mellé vitt valami. Ünnepeket a többi szurkolóval a bajnoki címeket, örültem a győzelmeknek, bántódtam a vereségeken.

A téli forduló után történt valami, ami Pogány SE-t nagyon mélyen érintette. Volt edzőnk, Takács Lajos elment a csapattól, és távozott a csapattól 14 játékos, köztük meghatározó egyéniségek. Hogy mi más történt, és miért, ez nem ide tartozik.

A sebtében összehívott vezetőségi ülésen, teljes tanácsatlanság után, az Elnök szájából a következő mondat hangzott el: "Akkor induljunk a Megye 2-ben."

Szerencsére nem indultunk! Miért nem? Mert új edzőnk, Juhos Ferenc (Pacal) minden kapcsolattal megmozgatva összeszedett annyi játékos, akik a pogányi ifikkel kiegészítve, (akik heti 4 mérkőzést játszanak) az alábbi eredményeket hozták a tavaszi fordulóban.

Pogány	Ócsárd	3 : 0
Sásd	- Pogány	3 : 0
Pogány	- Pécsvárad	1 : 3
Vasas	- Pogány	4 : 1
Pogány	- Harkány	0 : 0
Lánycsók	- Pogány	2 : 0
Pogány	- Pellérd	1 : 1
Szigetvár	- Pogány	5 : 1
Pogány	- Szederkény	2 : 3
Pogány	- PEAC	0 : 0
Siklós	- Pogány	8 : 0

Az eredményeket nézve, talán néhányan mosolyognak. Megértem. De ezek a srácok, a meccsek többségében küzdöttek, hajtottak és megszakadtak a csapatért, magukért és a szurkolóikért.

Itt látom a párhuzamot a Loki és a Pogány között. Egymásért, a tisztességért játszottak. Jelenleg a 12. helyen állunk, 5 pont előnnyel az Ócsárd és a Sásd előtt.

Megkockáztathatom, hogy kiesni nem fogunk és lesz időnk rendezni a sorokat, új játékosokat igazolni.

Ami nagyon örömteli: A nézőszám és szponzorok száma az utóbbi időben nőni kezdett, amit köszönünk mindenkinek.

Valami elindult, ideértve a futballista palánták toborzását, a támogatóink finom vacsoráit, a pályarendben tartását, az Önkormányzat támogatását, a Reptér részéről utazásainkra a busz biztosítását, a szponzorok jelentkezését, ami reményeink szerint egy erős középcecsapattá fogja tenni ezt a csapatot, a Megyei I. osztályban. A Loki bajnok lett. Én a Pogányt is bajnoknak fogom tekinteni.

Arany Csaba

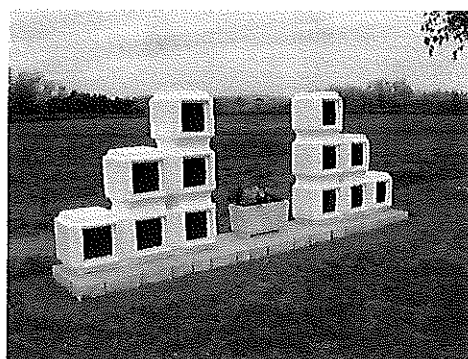
Nyári Szünidő Pogányban

Óvodás és kisiskolás korú gyerekek felügyeletét vállaljuk július 4. és július 22. között. Gyönyörű, családi házas környezetben, napi háromszori étkezéssel, programokkal, napi angol foglalkozással.

Érdeklődni: 30 / 332 9260, 30 / 521 4131

Változnak a szokások a temetkezésben is. A hagyományos temetkezést egyre gyakrabban váltja az urnás temetés. A falu lakóinak kérésére újabb 12 kolumbárium került megépítésre a temetőben.

A temető rendelet felülvizsgálata folyamatban van, melyben meghatározásra kerülnek többek között a temetkezéssel kapcsolatos költségek is, ami a későbbiekben lesz kihirdetve.

POGÁNYI HÍREK

XI. évfolyam, 3. szám. 2005. június

Faluház, avagy a „A falu háza”

Azt hiszem, régen volt a képviselő-testület előtt akkora horde-rejű kérdés, mint az utolsó alkalommal.

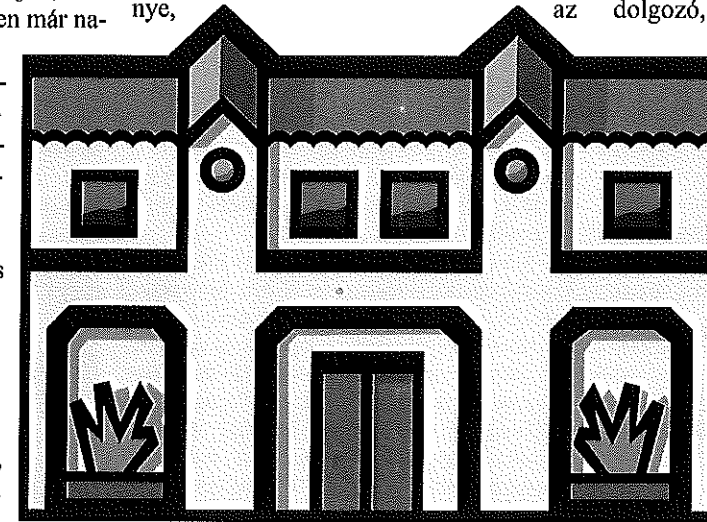
Egy régen tervezett, dédelgetett témáról beszélgettünk. És gyorsan megismétlem: csak beszélgettünk! Tettük ezt azért, mert egy ekkora, - a falu életére kiható – döntés előtt szeretnénk minél szélesebb körben bevonni a falu lakóit, megismerni a legtöbb véleményt.

A faluház kérdéséről volt szó! Úgy érzem, sokan úgy gondolják, gondoljuk, hogy a pogányi – az utóbbi időben már nagyon színvonalas – kulturális, sport és egyéb rendezvények, kiállítások olyan méltatlan helyszínen kerültek és kerülnek megrendezésre, amely már-már rossz hírt keltik a falunak. Általános vélemény, hogy szükség lenne egy olyan többfunkciós faluházra mely az igényeket a lehető legjobban kiszolgálja. A „nagy kérdés” itt kezdődik! Milyen is legyen az elképzelt „létesítmény”? Minden képviselőtársam a saját habitusa, elképzelése, vérmérséklete, érdeke, meglátása alapján mondta el véleményét, észrevételét, a témával kapcsolatban.

Engedjessék meg, hogy itt megosszam Önökkel, a falu lakóival a gondolataimat, melyeket képviselő társaim előtt is elmondtam. Természetesen nem sajátítom ki magamnak a faluház építésének ötletét, hiszen az a képviselő-testület elképzelése. De ahogy az már ilyenkor lenni szokott, természetesen egyes részleteit tekintve még nem teljes a konszenzus. Az elképzeléseimet most csupán gondolatébresztőnek szánom, hiszen ebben a kérdésben még nagyon sokat fogunk beszélgetni, mások elképzeléseit is meghallgatni, véleményt cserélni.

A faluház gondolatát összeköttem a falu jövőképének kialakításával. Erősen átalakulóban van a falu, lakóinak összetételét, gondolkodásmódját, szokásait illetően. Ha nem egy alvó falut, hanem egy aktív, mozgalmas kulturális és társadalmi életet élő közösséget képzelünk ide, akkor ez egy nagyon fontos szempont már a faluház tervezésénél.

Véleményem szerint, a falu hagyományait mindenképpen dominánsan figyelembe kellene venni. Olyan ritka, értékes tárgyi és szellemi értékek vannak a faluban – néhány lakótársunk jóvoltából – amit feltétlenül be kellene tervezni és építeni a leendő faluház falaiba, de még a levegőjébe is. Az elvi kérdések mellett ott vannak a gyakorlati is. Jó lenne egy olyan közösségi ház, mely mind szélesebb körben kiszolgálja a falu igényeit. Természetesen nem maradhat ki ebből a sportolni vágyók igénye, az

átalakulóban lévő iskola igénye és még egy-két egyéni elképzelést is ide lehetne hozni. Természetesen egy stílusában, szolgáltatásaiban, kínálatában egyedi, szerezhető vendéglátó egység is nagyot emelne a leendő faluház értékén.

Tudom, érzem sok a szempont már a kezdetek kezdetén is. Lehet e egyáltalán olyan létesítményt elképzelni és tervezni, mely ilyen sokrétű igénynek és ennyi elképzelésnek megfelel? A szinte lehetetlennek tűnő cél megvalósításához reményt adhat, hogy talán sikerült egy olyan építész, tervezőt, művészt megnyerni az ügynek, aki

már megbirkózott hasonló feladatokkal, melyet igen magas állami kitüntetéssel ismertek el. Az még hab a tortán, hogy aki megálmodhatná nekünk pogányiaknak a falu házát maga is pogányi, tehát a génjeiben hordozza magát a falut.

Hallom az első kérdést! Miből épülhetne meg egy ilyen létesítmény? Főleg úgy, hogy ne okozzon lehetetlen helyzetet a falu egyéb dolgait illetően, ne sodorja csődbe a gazdálkodást és az egész vállalkozás ne egy átgondolatlan akció legyen. Most itt ezen a helyen nyilván nem lehet erre a kérdésre kimerítő választ adni, de úgy tapasztalom vannak erre vonatkozó elképzelések, gondolatok. Azt viszont egészen biztosan tudom, hogy mi kellene ahhoz feltétlenül, hogy a fenti álmom és cél megvalósulhasson: Először is, szándék, akarat, igény és áldozat a falu lakóinak részéről. Másodszor egy nagyon agilis, rengeteget dolgozó, áldozatra és kompromisszumra

kész, a kételkedőket meggyőzni kész és képes polgármester. Harmadszor, egy összetartó, sokat dolgozni akaró és tudó, a „szekeret” egy irányba húzó képviselő-testület.

Az eddig leírtakat átolvasva látom, hogy nagyon töményre sikeredett az eddigi iromány, nyilván első olvasásra nem is lesz érthető. Nem is az most a célom, hogy meggyőzzek bárkit is, csupán gondolatokat szeretnék ébreszteni az ezzel kapcsolatos elkövetkezendő beszélgetésekhez, vitákhoz.

Képviselőtársaim véleményéből, megnyilatkozásaiból úgy érzem, hogy a képviselő-testület mellette áll, hogy alaposabban vizsgáljuk meg egy többcélú, többfunkciójú faluház építésének lehetőségét. Természetesen az elképzelésből csak akkor lehet valóság, amennyiben a falu is a szándék mellé áll.

Ha a fentieket olvasva sokaknak az a gondolata támad, hogy a falu képviselői az álmaikat írták most le, gondoljanak arra, hogy akiknek nincsenek elérhetetlen álmai, azok az elérhetőket sem valószínűsíthetik meg soha!

Ács Gyula

Pogányi Hírek

SZEMMELRÓTH IMRE (1953-2005)

Tisztelt gyászoló közösség!

Sajnálatra méltó módon ismételtén ki kellett rakni Pogányban a fekete zászlót. A gyász fekete felhője terítette be otthonainkat és futótűzként terjedt a szomorú hír: Elment az Imre!

Egy rendkívül rövidre sikeredett élet adta meg magát. A hír hallatán mérhetetlen szomorúság tölti el szívünket. Nap, mint nap találkoztunk vele és most hirtelen szembesülnünk kell a ténnyel: Imre nincs többé számunkra, távozásra végleges! Jellegzetes alakja örökké eltűnt a pogányi utcáról és távozásával szegényebbek lettünk valamennyien, akik nap, mint nap találkoztunk vele, akiknek emlékében még mindig él nevetése és akik tudjuk, hogy élni akarása örök optimizmussal áldotta meg. Soha nem látuk szomorúan, mindig a jövőt építette és a jövőbe vetett hite adta számára az erőt, mellyel igyekezett minden lakótársát boldoggá tenni. A jövő teremtése életeleme volt, a tenni akarása soha nem szűnő erőt adott számára.

Lelki szemeink előtt látjuk a kerékpárját toló barátot, a váz oldalára erősített vízmértéket és a kormányon függő kéziszerszámait, amint a reggeli órákban munkahelyére igyekszik, avagy napnyugta után már kissé megfáradtan hazafelé megy. Munkahelye volt az egész falu. Végig gondolván a helyeket, igen kevés házat találunk, ahol nem rakta a téglát, nem vakolta a falat.

Imre életerős kezéből igen rövid idő alatt kiestek a kenyeret adó szerszámok. Kalapácsának foka még meg sem kopott és teremője akaratából munkáját végleg befejezte. A kéz, mely teremtett és alkotott még ráncok nélkül, élet-erősen ejtette ki a szerszámokat, jelezve, hogy a számára adatott élettartam végéhez érkezett.

A német egyesület énekkarának egyik érces hangja végleg elnémult. Emlékeinkben még élnek a dalok, melyeket hallgatva kihallatszott az ő hangja, az ő hangja mely gyakran fakadt dalra, de soha nem bántott meg senkit. Igazi barát volt Ő, akire jóban, rosszban egyaránt lehetett számítani.

A templomok az iskolánk és otthonaink biztonságot nyújtó falai közt ott vannak az ő téglái is. A közösségért mindig és mindent megtett. Elsők közt lehetett vele találkozni azokon a helyeken ahol szükség volt. Egész életét és munkásságát jellemezhetjük egy kétszavas régi latin közmondással, mely így hangzik: omnibus unus. Vagyis egy mindenkiért.

Kedves Imre!

Emlékszem, évtizedekkel ezelőtt vasárnapi ebéd után édesapád hittanórát tartott nekünk akkori fiatal gyermekeknek. Feltette a kérdést mely így hangzott: ki a felebarát? A helyes választ egyikünk sem tudta. Tőle akkor megtudtuk, hogy felebarátunk mindenki. A választ megtudtuk, de megérteni igazán most értettük meg. Te mindenkiné a felebarátja voltál. Téged mindenki szeretett, a te életed Pogány történetének egy része volt, egy olyan része mely meghatározó a jövőt illetően. Rólad sokáig fog-

nak beszélni, téged sokáig fognak emlegetni. Távozásod az öröklétbe valamennyiünk számára nagy veszteség. Földi pályafutásod végéhez érve te nem vagy pótolható! Elmentél, mindent magad után hagyva, és bánatunkban számunkra marad az a tudat, hogyha a szerszámok megpihentek is, a falak állnak.

Kedves Imre barátunk! Megköszönve mindent neked, kívánjuk tiszta szívünkkel: Nyugodjál békében!
DM
(Elhangzott a temetésen, 2005. május 13-án.)

Még egyszer, az utolsó útról.

A Pogányi Hírek legutóbbi számában a temetkezési szokásokról illetve a szokatlanságokról írtam néhány mondatot. A cikk megjelenése után idős nyugdíjas néni állított meg és az alábbi leírására kért. Miután maga is beismerte, hogy valóban nem kellő módon adjuk meg a végtisztességet elmondta saját tapasztalatát. Tudjuk, hogy a temetkezés során sokszor olyan emberek találkoznak, akik rég nem látták egymást. Ilyenkor megragadva az alkalmat megbeszéljük az elmúlt időszak történéseit, de azt akkor sem helyes a szertartás ideje alatt tenni. Azt meg már egyenesen felháborítótnak tartja, hogy teszik ezt olyan lakótársaink is, akik nap, mint nap találkoznak.

Méltatlan a végső búcsú utolsó perceihez és tapintatlanság mindazok felé, akik a gyász nehéz óráit élik meg.

D. M.

A felújított harmonium

Azon ritka rendezvények egyikére került sor a közelmúltban, amikor a komolyzene szeretői élvezhették a műsort pogányi előadók közreműködésével.

Az evangélikus templomban került sor a rendezvényre, ahol a felújított harmonium is megszólalt.

A harmoniumot a pécsi Angster műhelyben készítették. A gyűlekezet 1921-ben Amerikából kapta ajándékba. Az ajándékozó neve ismeretlen, azonban belevésték a két akkori kántortanító nevét, valamint a következő mondatot: "Spende unseres amerikanischen Fraude durch H. Beckmann und K. Spisszák 1921 "Említést érdemel, hogy Spisszák tanító úr a pogányi öregtemetőben nyugszik, 1926-ban bekövetkezett halála óta. Emlékét, munkásságát márványkő hirdeti. Scherer Károlynak, az önkormányzat és a gyűlekezet támogatásával sikerült a régi hangszert felújítani.

A többnyire Bach műveket pedig olyan neves előadók szólaltatták, meg mint Janzsó Ildikó gordonka, Erdélyi Dániel harmonium és Brezovác Mirjam.

Gyermek horgásztábor

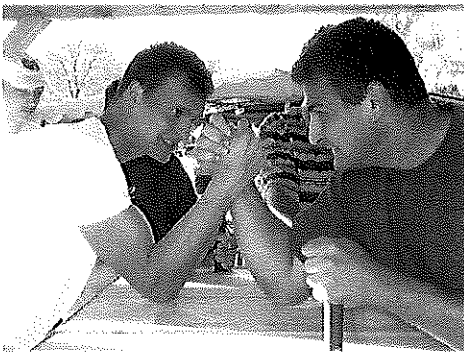
A Pogányi Önkormányzat napközis horgásztábor szervez 7-12 éves pogányi gyermekek részére, július 18- 22 között. A tábor célja a sporthorgászat megszerettetése, a tó és környéke élővilágának megismertetése. További

információk az önkormányzaton kaphatók. Jelentkezési határidő: június 30.

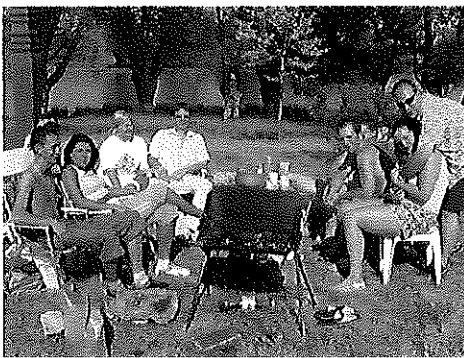
Virágosítás

Az utcanevtáblák tartóoszlopaira virágok kerültek. Kérjük a lakosságot, hogy akinek lakása közelében van ilyen, az a locsolásáról gondoskodjon!

Az idei tóparti majális is sok látogatót vonzott. Különösen a gyerekek élvezték a különböző programokat.

Hagyományos módon az idén is erejüket mérhették össze a résztvevők.

Fiatalok csoportja grillpartival egybekötve töltötte a délutánt a tó partján.

A legkisebbek Zsolti bácsi ólomkatona öntését csodálhatták meg.

Pogányi Hírek

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztőség:
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Telefon: 72 / 425-465
Megjelenik 380 példányban

Pogányi Hírek

Levelek a Fossuth u. 29-ből!

Kedves Pogányiak!

Azt kérdezik tőlem, miért jó falun élni? Miért is? Itt ülök a fadóbagós teraszon, meleg hullámban érint a virágzó bodza, akácvirág illata. Szólnak a tücskök, az égbolton fecskék táncolnak, a szomszéd udvar felől puha léptű macska settenkedik.

Az anyémek itt ülnek mellettem a padon és diktálnak. Azt diktálják, hogy élni jó! Ezt erősíti meg a kutya is, aki Dödölle névre hallgat. Vele szoktam sétálni délután vagy kora este, talán nem szabad, de bizony póráz nélkül. Ezek persze olyan élmények, amelyek városban is elérhetőek. De az, hogy séta közben köszöntünk a szembefövőnek, hogy a buszról leszállva Janika segít a bevásárlást hazahozni, hogy Annus nénitől abszolút friss tojást kapok, hogy Annuska pedig fölkiabál kapálás közben, hogy: „Mari gyere, nő a kapor, szedjél amennyit csak akarsz!” – ez a falu! Az, hogy annyi jó barátot, kedves ismerőst találtam és kaptam itt, az már Pogány!

Ismerem majd mindegyik lakóját, sok problémánk közös. Azért is indultam a képviselőválasztáson, hogy a hallottakat első kézből, átétel nélkül ismertethessem. És ha már itt tartok, nagy örömömre szolgál két friss hír, két dolog, amire annyira vágytam és küzdöttem érte. Egyik a szelektív hulladékgyűjtés – bővebbet majd szórólapon ismertet az önkormányzat – a másik pedig a közösségi ház ügye, amely végre kimozdult a holtponton. Hurrá! És még valami! Én is elmentem Szemmelróth Imre temetésére. Nem vagyok a szervezett temetések híve, de bevallom, azon a délutánon megrendültem álltam a többiek között, akik azon a hétköznapon ünnepi ruhát öltöttek és egy órára nagyon erősen összetartoztunk. Azt hiszem, az igazi béke ilyen pillanatok szülöttele. Erre emlékezve küldöm szeretettel a hozzátartozóknak és minden gyászolóknak Füst Milán versét, ami nem csak kedvenc versem, hanem vigasztalás is egyben.

„Szüntelen e földön járni: éget a por
De szállani, szállni,
Ködként lebegni térben,
Tanulni légi járást,
A Marsban bérelni szállást,
Azt igen!
S a semmiből is majd elillanni,
Meteorként felvillanni...
Jól figyelj szívem!” (Füst Milán)

Üdvözlettel: Kövecses Mari

Nem bántja a szemét,

A szemét?

Egy elhíresült szlogent vettem kölcsön címtől. Gyermekkorom meghatározó élménye volt egy akkor még Nyugat-Németországban tett látogatás. A tisztaság, a sok gyönyörű virágos park mind elbűvölt. Szemetet sehol sem lehetett látni.

Öt évvel ezelőtt Pécsről költöztünk ki családommal e szép és vonzó településre, amely

kimondottan tisztának tűnt a lakótelep környéke után. Örömmel látom, hogy minden évben egyre több virág is kerül a környezetünkbe s mindenki szépen gondozza „portáját”. A virágos Pogányért akció is sok új növényt csalt az ablakokba, elköltöttek.

Az új faluban az árok azonban csoki papírt, töltött dobozokat, üvegeket rejt. Tavasszal az iskolások nem kis munkával kitakarították az árkot, azt hiszem ők jól tudják, milyen érzés más szemetét gyűjteni. Azt hiszem, a legjobb az lenne, ha nem is kerülne ilyenre sor, pusztán azért, mert nem lenne, aki eldobálja. Hisz ilyen jó adottságú település, gondos lakókkal büszke lehet és kötelessége is vigyázni a hírnevére. Együtt, szülőknek és gyerekeknek mindannyiunknak fontos, hogy rendezett környezetben éljünk. Figyeljünk oda! Hisz, ahogy Lao ce fogalmazta : „Az ezer mérföldes utazás is egyetlen lépéssel kezdődik.” Például egy nem eldobott csoki papírral!

Lőrinczi Andrea

Iskola

Május utolsó hétvégéjén intézményünkben az óvoda és az iskola dolgozóinak vezetésével “Gyermeknapj játszóházat” tartottunk a falu gyermekei részére.

Az udvaron arcfestés és sportjátékok (célbodobás, almaevés, horgászás, zsákbanfutás, tenisz) várták a gyerekeket. Az ebédidőben különböző kreatív foglalkozásokkal kedveskedtünk a résztvevőknek: gyöngyfüzessel, fakanálbáb és pillangó készítésével. Eta néninél batikolni lehetett, Éva néninél bőrből készítették karkötőt, medálokat és nyakpántot a gyerekek.

A tevékenykedés jó hangulatban telt, a szülők is szívesen bekapcsolódtak a munkába! A nagy melegben üdítővel és pogácsával kínáltuk kis vendégeinket. Délután 4 órakor az emeleten berendezett Galériában mutattuk be iskolásaink kézműves műhelyben készült munkáit. Igaz, csak töredékük volt itt látható, mert a többi alkotás pályázaton, kiállításokon van jelenleg is. A megnyitó után zeneiskolás növendékeink vizsga főpróbaként muzsikáltak, a közönség nagy öröme. Szemmelróth Izabell óvodás, Dóci Dalma és Storcz Réka 1. o. kislányok furulyán, illetve Orosz Henrietta zongorán játszott. A kis bemutatózó műsort táncház követte, Kánya Réka vezetésével. Nagyon kellemes délutánt tölthetünk együtt, gyerekek és felnőttek egyaránt! Jövőre is szeretnénk

Juhászné Koltai Zsuzsanna

Kisebbségi Hírek

A Pogányi Horvát Menyecske Kórus, a Horvát Egyházi Kórusok találkozóján, 2005. május 22-én a Máriagyúdi Kegyetemplomban gradistyei Mária énekkel fejezték ki kegyeletüket a Szentháromság napján. A közönség sorában feltűnt ismerős arcok a pogányi hívőtestvérek, akik nagy odaadással hallgattak minden résztvevőt.

A Siklósi Horvát Kisebbségi Önkormányzat, a Máriagyúdi Plébánia a Dél-Baranyai So-

kácok - Horvátok Egyesülete meghívásának eleget téve, a vendéglátók ebédrel köszönték meg a szereplésünket.

Máriagyúd, nekem egy emlék, egy csoda-szép varázslat. A nagymamámmal és nagypapámmal jártam ott minden évben kislánykoromban. Az éneklések alatt a Mária szobor arcát fürkésztem és a csodálatosan díszes templom ablakait és falait bámultam. Ha a misét szépen, illedelmesen, csendben, a mamám kezébe marylva végig ültem, akkor a megígért jutalom a gyönyörű színes Mária füzér és mézeskalács szív sohasem maradt el. Ma is hálás vagyok a mamámnak ezért a kellemes maradandó élményért. Most ott énekelhettem az oltár előtt a kápolnában, amiről kislány koromban csak álmodtam, sajnos a papám ezt már nem érthette meg, de látszik ott volt velem.

Kívánom, hogy mindenki, aki ellátogat Máriagyúdra, találjon békét a szívében.

Bakóné Loch Andre

Ajándék a könyvtárnak

A 2003. áprilisi számunkban írtam arról, hogy Potzner Ferenc a Pogányból elszármazott építésszernök és művészettörténész a Sándor Palota újjáépítési munkálataiért "A Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje" kitüntetésben részesült. Időközben néhányunknak megadtatt, hogy a rekonstrukció folyamatáról készített videófelvételt megtekinthetjük, ami nagy élmény volt.

A közelmúltban az Akadémiai Könyvkiadó gondozásában megjelent "A Sándor Palota" című könyv, amelynek társszerzője Potzner Ferenc. Az alkotás rendkívül magas színvonalú, és külső megjelenési formája sem mindennapi. Szintén Potzner Ferenc által megjelentetett könyv: "Az építészet mesterei", amely Megyasay Istvánról szól (Sorozat szerkesztő: Gerle János). Mindkét könyvet Feri barátunk a pogányi könyvtárnak adományozta, amit az önkormányzat és a falu lakóinak nevében nagyon szépen megköszöntünk, és kívánunk neki további jó erőt, egészséget, szakmai munkájában pedig további sikereket.

A kedves könyvtárlátogatóknak pedig szíves figyelmükbe ajánljuk az említett két remek könyvet, olvasásukban találjanak sok örömet.

Birkenstock János

Június 4-én rendezték az immár hagyományos horgászversenyt a kökényi és a pogányi „horgászválogatot” részvételével a pogányi tónál. A szerencse a kökényiek mellé szegődött, mivel totális győzelmet arattak a nagy rivális felett, mert csapatban és egyéniben is Kőkény győzött.